

nem huny szemet a különbségek és eltérések előtt sem. — Tár-
gyalja azokat a konfliktusokat, amelyek a külföldi és belföldi
nemzetközi magánjogi kollíziós normák, a régi és új törvény
intertemporalis kollíziós normái, valamint az intertemporalis
kollíziós normák és a nemzetközi magánjogi kollíziós normák
között előállhatnak.

Szladits Károly „Szokásjog és kódex” címen a Magánjogi
Törvénykönyv időszerűségéről ír és odakonkludál, hogy a kodi-
fikált magánjognak előny adandó a szokásjoggal szemben. Fel-
fogása szerint Javaslatunk magáévá tette mindazokat a modern
gondolatokat, amelyek újabb törvényhozási munkálatok során
értékeseknek bizonyultak. A Javaslat nem zárja ki a bírói gy-
akorlat jogszabályképző tevékenységét, sőt annak tág teret hagy.

Ifj. Szigeti László a személyiségi jogvédelem eszközeiről
értekezik. Szerinte a személyiségi jogvédelem kiinduló pontja
lehet túlságosan vagyoni jogi színezetű magánjogunk átértékelé-
sének és a személyiségi jog kiépítése nagy lépést jelent a tár-
sadalmi béke és a szociális igazság terén.

Varannai István dolgozatának a címe: „Reformtörekvések
a részvényjogban”. A részvényjogi kodifikációt nem tartja idő-
szerűnek. Foglalkozik azokkal a kérdésekkel, amelyeket az igaz-
ságügyminiszterium a részvényjogi reform tárgyában az érde-
keltségekhez intézett.

Vézi Mátyás: „A létfentartás joga” c. dolgozatának beve-
zetésében részletesen ismerteti a személyiségi jog fejlődését. Ily
személyiségi jognak tartja a létfentartási jogát is. A sztrájkjog,
a karteljog egyes kérdéseivel foglalkozik, valamint avval, ho-
gyan oldhat meg az állam a létfentartás jogának tiszteletben
tartásával más érdekösszeütközéseket.

Wagner Lilla igen behatóan foglalkozik a kizsákmányoló
ügyletek kérdésével, feldolgozva a bírói gyakorlatot és külön-
leges súlyt helyez a kizsákmányoló ügylet strukturájának elem-
zésére, valamint az azzal határos jogkérdések taglalására.

Zombory József „Szavatosság a társadalombiztosítási jog-
ban” címmel értekezik. A kapcsolatos törvényi és rendeleti jog-
anyag, valamint bírói joggyakorlat figyelembevételével tárgyalja
az üzemutódlás és az eredeti társadalombiztosítási adósért való
felelősség eseteit.

*

Amint a fenti felsorolásból látjuk, az Emlékkönyv igen vál-
tozatos anyagot ölel fel. Számos értekezés foglalkozik Meszlény
kedvenc témáival: az eszmei joggal és a kényszeregyességgel,
viszont más írók ezektől távolabbeső témákkal járultak hozzá
Meszlény ünnepléséhez.

Dr. Vági József.

Ernst Rabel: Das Recht des Warenkaufes. Az áruvétel joga.
(Jogösszehasonlító feldolgozás.) — Kaiser Wilhelm Institut für
ausländisches und internationales Privatrecht kiadványa. 533
oldal. — Rómában, a Népszövetség jogegységesítő intézetében,

a nemzetközi vételügyletek jogi szabályozására egységes törvénytervezetet dolgoztak ki. Úgy a skandináv államok közös vételtörvénye, mint a francia-olasz egységes kötelmi jogi tervezet, csak szűk körben, rokon jogok között szolgálja az egységesítés gondolatát. A római vételjog-tervezet azonban világjognak készült. A vételbizottság feladata ennél fogva egyfelől a kontinentális jogrendszerek, nevezetesen a német-svájci (középeurópai) és a francia-olasz jogrendszer ellentéteinek a kiegyeztetése, másfelől annak a szakadéknak az áthidalása volt, mely a kontinentális vételjogot és az angol-amerikai vételjogot ezidőszert még élesen elkülöníti.

E nagyszabású jogegységesítő munkának széleskörű jogösszehasonlítás képezte alapját, melynek oroszánrészét a berlini intézetben Ernst Rabel professzor és munkatársai: Karl Arndt, Max Rheinstein, Eduard Wahl stb. végezték. A római bizottság rendelkezésére álló „rapport bleu” szerény füzetecske volt ahhoz a kétkötetes munkához képest, melyet a berlini intézet most tesz közzé „Az áruvétel joga” címen és melynek eddigéle az első kötete megjelent.

Szakszerű és alapos munka ez, mely kimerítően öleli fel a vételjog teljes anyagát és áttekinthető rendszerben tárja azt az érdeklődő elé.

Az első kötet négy részre tagozódik. Az egységesítés terjedelme és céljai cím alatt teljes áttekintést kapunk a vételjogi kodifikációkról, a nemzetközi vételügyletek egységesítésének a lehetőségéről és irányáról. A vételszerződés létrejötte és alakja című részben az egyes jogi problémák, mint az ajánlati kötöttség, az elfogadás szabályozása, az egyik fél halálának vagy cselekvőképtelenségének hatása a szerződés létrejöttére, az elkésztett elfogadás, a csőd hatása a szerződési ajánlatra, a formaszabadság kérdése, a távirati úton vagy telefon útján történő ügyletkötés szabályozása stb. külön-külön kimerítő fejtegetéseknek képezik tárgyát.

A harmadik rész a vételszerződésből eredő kötelezettségekkel általában, a negyedik rész pedig az eladó kötelezettségével külön foglalkozik. Ez utóbbi ismét kétfelé tagozódik: az elsőben országok szerint külön-külön ismerteti a joganyagot; a másodikban a jogi szabályozás egyes kérdéseinek összehasonlító alapon való feldolgozását nyújtja.

A második kötet is négy részből fog állani; ezek: a vevő kötelezései, a kellékszavatosság, a veszély átszállása, az eladó biztosítékai.

Röviden ezt a könyvet ismertetni tulajdonképpen nem lehet. A vételjogra vonatkozólag azonban most már egy teljesen megbízható kézikönyv áll rendelkezésünkre. Nem zárja le valószínűleg a vételjogi tanulmányok sorát, de kétségtelen, hogy az újabb kutatások és tanulmányok számára a vételjognak elsőrendű és nélkülözhetetlen forrásmunkája lesz a jövőben.

Dr. Komin Ferenc.